

Официален вестник

на Европейския съюз

C 25

Година 51

Издание на български език

Информация и известия

30 януари 2008 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	II Известия	
	СЪВМЕСТНИ ДЕКЛАРАЦИИ	
	Съвет	
2008/С 25/01	Съвместна декларация на Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, Европейския парламент и Европейската Комисия	1
	IV Информация	
	ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ	
	Европейски парламент	
2008/С 25/02	Конференция на комисиите по европейските въпроси на националните парламенти на държавите-членки на Европейския съюз и на Европейския парламент (КОСАК) — Резултати от XXXVIII-та среща на КОСАК — Ешорил, 14-16 октомври 2007 г.	13
	Комисия	
2008/С 25/03	Обменен курс на еврото	16

V Обявления

АДМИНИСТРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ

Комисия

2008/С 25/04	Обслужване на редовни въздушни линии — Покана за търг, обявен от Ирландия съгласно член 4, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕИО) № 2408/92 на Съвета по отношение на обслужване на редовни въздушни линии в Ирландия ⁽¹⁾	17
--------------	---	----

Европейска служба за подбор на персонал (EPSO)

2008/С 25/05	Обявление за открити конкурси EPSO/AD/118-123/08	20
--------------	--	----

Европейски икономически и социален комитет

2008/С 25/06	Обявление за поправка на обявление за свободно място за длъжността Генерален секретар (степен AD 16 — извън категория) — (Член 2, буква а) и член 8 от условията за работа на други служители на Европейските общности)	21
--------------	---	----

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

II

(Известия)

СЪВМЕСТНИ ДЕКЛАРАЦИИ

СЪВЕТ

Съвместна декларация на Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, Европейския парламент и Европейската Комисия

(2008/С 25/01)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОНСЕНСУС ОТНОСНО ХУМАНИТАРНА ПОМОЩ**Хуманитарното предизвикателство**

1. Хуманитарната помощ е основен израз на универсалната стойност на солидарността между хората и морален императив.
2. Хуманитарните кризи включват както бедствия, предизвикани от човешко поведение, така и природни бедствия. Въздействието им е все по-сериозно, свързано е с редица фактори, като променящия се характер на конфликтите, изменението на климата, нарастващата конкуренция за достъп до енергия и природни ресурси, крайната бедност, лошото управление и ситуациите на нестабилност. Основната жертва е гражданското население, често най-бедните и уязвимите му представители, живеещи предимно в развиващите се страни. Хуманитарните кризи доведоха до нарастване на броя на разселените лица — както бежанци, така и вътрешно разселени лица.
3. Днес хуманитарните участници са изправени пред сериозни предизвикателства. Налице е нарастваща тенденция към пренебрегване или грубо нарушаване на международното право, включително международното хуманитарно право, законодателството в областта на правата на човека и бежанското право. „Хуманитарното пространство“, необходимо за гарантирането на достъп до уязвимите групи от населението, както и на безопасността и сигурността на хуманитарните работници, трябва да се запази като съществена предпоставка за предоставянето на хуманитарна помощ, както и за да могат Европейският съюз (ЕС) и неговите партньори в хуманитарната област да получават помощ, включваща закрила на лица, пострадали при кризи, въз основа на зачитане на принципите за неутралност, безпристрастност, хуманност и независимост на хуманитарната дейност, залегнали в международното право, и по-специално в международното хуманитарно право.
4. Предоставянето на хуманитарна помощ от ЕС е споделена компетентност между държавите-членки и Европейската общност ⁽¹⁾. То се основава на дълга традиция и отразява многообразието на участниците. Хуманитарната дейност на ЕС се вписва в цялостния международен подход, който обединява Организацията на обединените нации, Движението на Червения кръст/Червения полумесец, хуманитарни НПО и други, в подкрепа на местната реакция при хуманитарни кризи посредством подхода на партньорство със засегнатите общности. Националните власти в държавите, изправени пред криза, продължават да носят основната отговорност за защитата на населението в борбата с бедствия.
5. Понастоящем ЕС колективно предоставя най-големия дял от официалната международна хуманитарна помощ под формата на общностен и двустранен принос на държавите-членки на ЕС. В този контекст ЕС притежава необходимия опит и е натоварен със задължението да гарантира, че общият му принос към хуманитарната реакция е ефективен и целесъобразен, подкрепя международното хуманитарно усилие за предоставяне на помощ на нуждаещи се и отговаря адекватно на предизвикателствата, пред които са изправени хуманитарните участници понастоящем.
6. Европейският консенсус относно хуманитарната помощ осигурява обща концепция, която обуславя действията на ЕС в областта на хуманитарната помощ, както на равнище държави-членки, така и на общностно равнище, в областта на хуманитарната помощ в трети държави. Тази обща концепция се съдържа в първата част на декларацията; втората част излага подхода на Европейската общност към хуманитарната помощ, от който да се ръководи реализирането на тази концепция на общностно равнище, и допълнително определя приоритети за конкретни действия на общностно равнище.

⁽¹⁾ Хуманитарната помощ на Общността се основава на член 179 (Сътрудничество за развитие) от Договора за създаване на Европейската общност.

7. Европейският консенсус относно хуманитарната помощ е договорен съвместно от Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, Европейския парламент и Европейската Комисия. По този начин ние се стремим да потвърдим ангажимента си към принципите, които стоят в основата на хуманитарната помощ от страна на ЕС, да задълбочим съществуващите ангажименти за добри донорски практики в ЕС в партньорство с други хуманитарни участници и да поставим основите на по-тясно сътрудничество за гарантиране на най-ефективното предоставяне на хуманитарна помощ от страна на ЕС в следващите години.

ЧАСТ ПЪРВА — КОНЦЕПЦИЯТА НА ЕС ЗА ХУМАНИТАРНАТА ПОМОЩ

1. Обща цел

8. Хуманитарната помощ от страна на ЕС има за цел да осигури обусловена от потребностите спешна реакция, насочена към опазване на живота, предотвратяване и облекчаване на човешкото страдание и запазване на човешкото достойнство, винаги когато възникне необходимост от такава, ако правителствата и местните органи са претоварени, неспособни или не желаят да предприемат действия. Хуманитарната помощ от страна на ЕС обхваща операции за съдействие, помощ и защита, за спасяване или опазване на човешкия живот по време на хуманитарни кризи или непосредствено след тях, но също така и действия за улесняване или получаване на достъп до нуждаещи се, както и свободното движение на помощ. Хуманитарната помощ от страна на ЕС се предоставя в отговор на кризи, предизвикани от човешко поведение (включително сложни спешни ситуации) и на природни бедствия, според необходимостта.

9. Местната реакция за намаляване на риска от кризи и бедствия, включително подготвеността за бедствия и възстановяването след тях, са от съществено значение за спасяването на човешкия живот и за да постигане на повишена устойчивост на общностите при спешни ситуации. Дейностите по изграждане на капацитет за предотвратяване и смекчаване на въздействието на бедствията и за засилване на хуманитарната реакция също представляват част от хуманитарната помощ от страна на ЕС.

2. Общи принципи и добра практика

2.1. Основни хуманитарни принципи

10. ЕС категорично се ангажира с поддържането и насърчаването на основните хуманитарни принципи на хуманност, неутралност, безпристрастност и независимост. Този принципен подход е от първостепенно значение за съгласието и способността на ЕС, както и на хуманитарните участници като цяло, да оперират на място, в един често пъти сложен контекст на политика и сигурност. Възприемането на ЕС и неговата ангажираност по отношение на тези основни принципи на хуманитарната дейност е свързано с поведението и ангажираността на място на всички участници от ЕС.

11. Принципът на хуманност означава, че човешкото страдание трябва да се облекчава навсякъде, където съществува, като се обръща особено внимание на най-уязвимите групи от населението. Трябва да се зачита и защитава достойнството на всички пострадали.

12. Неутралността означава, че хуманитарната помощ не трябва да облагодетелства никаква страна по въоръжен конфликт или по друг спор.

13. Безпристрастността означава, че хуманитарната помощ трябва да се предоставя единствено въз основа на потребностите, без дискриминация между и в рамките на засегнатите групи население.

14. Зачитането на независимостта означава автономност на хуманитарните цели от политически, икономически, военни и други цели и служи като гаранция за това, че единствената цел на хуманитарната помощ остава облекчаване и предотвратяване на страданията на пострадалите при хуманитарни кризи.

15. Хуманитарната помощ от страна на ЕС не е инструмент за управление на кризи.

2.2. Международно право

16. ЕС ще пледира настойчиво и последователно за зачитане на международното право, включително на международното хуманитарно право ⁽¹⁾, законодателството в областта на правата на човека и бежанското право. През 2005 г. ЕС прие Насоки за насърчаване на спазването на международното хуманитарно право. ЕС се ангажира да приведе тези насоки в действие в областта на външните отношения ⁽²⁾.

17. ЕС припомня ангажимента за осигуряване на защита в съответствие с Резолюция 60/1 на Общото събрание на ООН от 24 октомври 2005 г. (Заключителен документ от Световната среща на върха, 2005 г.). Всяка отделна държава носи отговорност да защитава населението си от геноцид, военни престъпления, етническо прочистване и престъпления против човечеството. Международната общност също носи отговорност за защита на народите от тези престъпления чрез Организацията на обединените нации. Международната общност потвърди, че е готова да предприеме колективни действия чрез Съвета за сигурност на ООН в случаите когато националните власти явно не успяват да изпълнят ангажимента си за осигуряване на защита.

2.3. Добро хуманитарно донорство

18. Като отчита многообразието от капацитет, мащаб и специфични условия, приложими към хуманитарната помощ в рамките на ЕС, при договарянето на настоящия Европейски консенсус, всички донори от ЕС се ангажират да прилагат принципите на Доброто хуманитарно донорство (ДХД) ⁽³⁾ и да работят заедно, както и с други участници, с цел прилагане на най-добрите донорски практики. Тук се включва и заделянето на финанси за хуманитарни цели, съответстващи на потребностите и въз основа на оценка на потребностите.

⁽¹⁾ Държавите-членки са страни по Женевските конвенции и допълнителните протоколи към тях (1977 г.).

⁽²⁾ Насоки на ЕС за насърчаване на спазването на международното хуманитарно право (ОВ С 327, 23.12.2005 г., стр. 4).

⁽³⁾ Принципи и добра практика на хуманитарното донорство, Стокхолм, 17 юни 2003 г. одобрени от ОИСП-КПР през април 2006 г.

19. Както ЕС, ние се наемаме да насърчаваме дебат по същество относно елементите на най-добрите донорски практики, за да се гарантира, че доброто донорство се реализира в подходяща помощ за хората, които са изправени пред хуманитарна криза.
20. ЕС признава, че нивото на хуманитарни потребности в световен мащаб изисква консолидиран международен подход в партньорство с други участници, включително насърчаване на финансирането на помощ от нови и нововъзникващи официални донори и частни благотворители, които зачитат хуманитарните принципи.
21. Партньорството стои в основата на предоставянето на хуманитарна помощ и поради това ЕС би приветствал подход на по-широко международно партньорство, който обхваща донори, партньори по изпълнението и други участници за гарантиране на ефективна хуманитарна дейност, основана на съществуващия комплекс от стандарти и най-добри практики.

2.4. Връзка с други политики

22. Принципите, които важат за хуманитарната помощ, са специфични и се отличават от други форми на помощ. Хуманитарната помощ от страна на ЕС, включително бързото възстановяване, следва да отчита дългосрочните цели за развитие, когато това е възможно, и е тясно свързана със сътрудничеството за развитие, чиито принципи и практики са очертани в „Европейския консенсус за развитие“⁽¹⁾. Също така, хуманитарната помощ на ЕС се предоставя в ситуации, в които могат да се прилагат и други инструменти, свързани с управление на кризи, гражданска защита и консулска помощ. Ето защо, ЕС се ангажира да гарантира съгласуваност и взаимно допълване на своите реакции при кризи, като използва по най-ефективен начин различните мобилизирани инструменти. Следователно, ЕС следва да засили усилията за повишаване на обществената осведоменост и по-систематично да отчита хуманитарните принципи и съображения в работата на своите институции.

2.5. Свързани с половете въпроси в хуманитарната помощ

23. Като признава различията в потребностите, способностите и приноса на жените, момчетата, момчетата и мъжете, ЕС подчертава колко е важно да се отчитат свързаните с половете съображения при осигуряването на хуманитарна помощ.
24. ЕС признава, че активното участие на жените в хуманитарната помощ е от съществено значение и се ангажира да го насърчава.

⁽¹⁾ Съвместно изявление на Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, Европейския парламент и Комисията относно политиката на развитие на Европейския съюз: „Европейският консенсус“ (ОВ С 46, 24.2.2006 г., стр. 1).

3. Обща рамка за предоставяне на хуманитарна помощ от страна на ЕС

3.1. Координация, съгласуваност и взаимно допълване

25. ЕС категорично подкрепя централната и цялостната координационна роля на Организацията на обединените нации, по-специално на Офиса на координатора на хуманитарната дейност (ОСНА) към ООН, за насърчаването на съгласувана международна реакция при хуманитарни кризи. Счита се, че ОСНА изпълнява тази роля по-добре, когато има активно присъствие на място (и когато е назначен и разпределен координатор на хуманитарната дейност). Засилената координация от страна на ЕС би увеличила цялостната международна хуманитарна реакция, включително целенасочените усилия за подобряване на хуманитарната система, а също така би засилила амбицията на ЕС да работи в сътрудничество с други хуманитарни участници.
26. Следователно, без да се засягат съответните им компетенции и традиции, хуманитарните донори на ЕС ще работят заедно чрез засилен вътрешна координация и стимулиране от страна на ЕС на най-добри практики с оглед насърчаването на общата концепция на ЕС по гъвкав и взаимно допълващ начин, който подкрепя международните усилия. Това означава, че ЕС ще се стреми да действа целенасочено в защита на „хуманитарното пространство“ и да укрепва цялостната хуманитарна реакция, включително идентифицирането на пропуски и осигуряване на подкрепа за добре организирано предоставяне на помощ, там където е най-необходима.
27. Хуманитарните донори на ЕС ще се стремят да гарантират добри донорски практики чрез единна представа за потребност и подходяща реакция и чрез целенасочени усилия за избягване на дублиране и за гарантиране, че хуманитарните потребности са оценени и посрещнати адекватно. Следва да се обърне специално внимание на съгласуваността на стратегиите за реакция при дадена криза и на работата в партньорство на място.
28. ЕС ще се концентрира върху:
- обмен на информация в реално време относно оценката на ситуацията и намеренията за реакция при конкретни кризи (на равнище централа и по места),
 - увеличаване на обмена на стратегии за помощ и интервенция на политическо равнище, включително чрез подходящ форум за редовен дебат относно политиката в Съвета,
 - обмен за развиване на най-добри практики и споделяне на експертни умения по сектори,
 - гарантиране, че систематично се извличат поуки от реакциите при кризи.

29. ЕС ще продължи да оформя международния хуманитарен дневен ред и да сътрудничи в рамките на международни форуми и в усилията за пледиране по хуманитарни въпроси.

30. Без да се засяга хуманитарните принципи на неутралност и независимост, ЕС се ангажира да гарантира съгласуваност, взаимно допълване и ефективност на политиката, като използва влиянието си и пълния набор от инструменти, с които разполага, за да се справи с първопричините за хуманитарните кризи. По-конкретно, хуманитарната помощ и сътрудничеството за развитие, както и различните налични инструменти за прилагане на мерки за стабилност, ще бъдат използвани по съгласуван и взаимно допълващ начин, особено в контекст на преход и в ситуации на нестабилност, за да се използва пълният потенциал за осигуряване на краткосрочна и дългосрочна помощ и сътрудничество.

3.2. Предоставяне на адекватна и ефективна помощ

31. Хуманитарната помощ следва да се разпределя прозрачно, на базата на установените потребности и степента на уязвимост. Това означава, че получателите на помощта следва да се идентифицират по критерии, които могат обективно да се проверят и че помощта следва да се предоставя така, че за определените приоритетни потребности да бъдат предоставени адекватни средства.

32. За да се гарантира адекватно, ефективно, справедливо и гъвкаво разпределение на помощта, следва да се възприеме енергичен подход за оценка на потребностите, както на световно, така и на местно равнище. Като отчита съществуващите инициативи, ЕС ще се стреми да насърчава единен подход към оценка на потребностите на равнище ЕС, за да подобри настоящите практики и тяхното прилагане. ЕС отново потвърждава значението на тясното сътрудничество с международни партньори по отношение на оценката на потребностите. Извършването на анализ на глобалните потребности изисква съгласие относно подходящата методология и програмни принципи. Задълбочени оценки на местните потребности, особено в първоначалните етапи на внезапно възникване на криза изискват подходящо присъствие на място и опит, надеждна информация и ясно установени приоритети. Екипите на ООН по оценка и координация при бедствия играят основна роля в оценката на място, когато участват в извършването.

33. ЕС потвърждава ангажимента си за гарантиране на балансиран реакции при наличие на различни кризи, въз основа на потребностите, включително помощ при продължителни кризи. Забравените кризи или кризите, при които интервенцията е особено трудна и където цялостната международна хуманитарна реакция е неадекватна, изискват специално внимание от ЕС. Такова внимание заслужават и пренебрегнатите потребности при реакция спрямо конкретни кризи.

34. В хуманитарната област, спешната помощ с храни е неразделна и важна част от краткосрочната стратегия за хуманитарна реакция в отговор на потребностите на уязвимите групи от населението. Вследствие на това, спешната помощ с храни следва да се основава на енергична и прозрачна оценка на потребностите, която предоставя анализ на най-адекватния и подходящ комплекс от реакции, включващи помощ с храни и помощ без предоставяне на храни и отчита риска от ненужни сътресения на пазарите. Свързването на помощта с храни с други форми на животоподдържаща подкрепа спомага за

укрепване на механизмите за справяне на засегнатото население.

35. Винаги когато е възможно, без да се предизвикват ненужни сътресения на пазарите, помощта, включваща осигуряване на храни, следва да се основава на местните и регионални ресурси и доставки. Използването на тези ресурси и доставки не само води до избягване на допълнителни екологични и финансови разходи, но също така включва участие на местен капацитет и насърчава местната и регионалната икономика. Новаторските начини за доставяне на помощ, включително подходи, които не се основават на доставка на основни продукти (като например суми в брой и ваучери), също следва да бъдат взети предвид.

36. ЕС ще гарантира, че поетите обещания за хуманитарна помощ се трансформират своевременно в ангажменти и разплащания и са свързани по ясен начин с оценката на потребностите, пригодени при необходимост в отговор на променящите се обстоятелства.

37. Хуманитарната помощ трябва да се основава на оценката на потребностите, вместо на конкретни цели. Същевременно е налице сериозен недостиг на финансиране на световно равнище за удовлетворяване на съществуващи хуманитарни потребности. Очаква се необходимостта от хуманитарна помощ значително да се увеличи в краткосрочен до средносрочен план в резултат от демографски, политически/свързани със сигурността фактори, както и екологични фактори (включително изменението на климата). Следователно задоволяването на хуманитарните потребности вероятно ще изисква мобилизиране на повече ресурси в международен план, включително разширена донорска база.

38. Колективно ЕС вече предоставя най-големия дял от официалната международна хуманитарна помощ, ЕС вече е поел ангажимент да увеличи общата официална помощ за развитие (ОПР), част от която са и хуманитарните вноски. ЕС има за цел да демонстрира ангажираността си към хуманитарната реакция, като мобилизира адекватни средства за оказване на хуманитарна помощ въз основа на оценка на потребностите. В този смисъл, оценката на адекватността на наличните ресурси за осигуряване на хуманитарна помощ от страна Европейската общност би била уместна в светлината на нейните съпоставими предимства. Също така държавите-членки следва да обмислят увеличаването на приноса си за двустранна хуманитарна помощ в рамките на увеличението на общата ОПР.

39. При реакция в отговор на хуманитарна потребност трябва да се отчита наличието на специфична уязвимост. В този смисъл ЕС ще отделя специално внимание на жените, децата, възрастните хора, болните хора и хората с увреждания и на задоволяването на специфичните им потребности. Нещо повече, стратегиите за закрила срещу сексуално и основано на пола насилие трябва да бъдат инкорпорирани във всички аспекти на хуманитарната помощ.

3.3. Качество, ефективност и отчетност ⁽¹⁾

40. Въпросите относно бързината и качеството на помощта са решаващи за ефективното предоставяне на хуманитарна

⁽¹⁾ Принципите, стандартите и критериите за оценка на хуманитарната помощ са изложени в приложението към настоящото съвместно изявление.

помощ. Като донори, наша е отговорността да гарантираме, че предоставената помощ представлява най-добрият възможен вариант и е подходяща за целта, която преследва. Следователно, хуманитарната дейност трябва да се основава на набор от международно признати стандарти и принципи. Те са заложили в „Кодекса за поведение на Международното движение на Червения кръст и Червения полумесец и неправителствените организации за помощ при бедствия“⁽¹⁾ и са широко застъпени в Хуманитарната харта. Широко признатите минимални стандарти за реакция при бедствия са определени като цяло и по сектори, включително чрез проекта „Сфера“⁽²⁾. Тези принципи на предоставяне на помощ се свързват с международно приетите критерии на ОИСР-КПР за оценка на хуманитарна помощ⁽³⁾. Също така, ЕС оценява положително работата по международните закони, правила и принципи за реакция при бедствия

41. ЕС напълно се присъединява към този набор от принципи, стандарти и критерии за оценка, които наред с инициативата ДХД, съставляват общата рамка за гарантиране на качествен подход към предоставянето на хуманитарна помощ от страна на ЕС.

42. Политиките в различните секторни области на интервенцията за хуманитарна помощ, като здравеопазване, хранене, вода и санитарни условия, поддържане на живота и защита, трябва да бъдат адаптирани към контекста и получателите, за да се постигне максимален ефект. „Принципът за ненанасянето на вреда“ е минималното изискване, което стои в основата на такива политики и подходи на помощ, а това означава също, че екологичните и други съображения от дългосрочен характер трябва да бъдат отчетени още в началото, дори при краткосрочни неотложни интервенции.

43. Отчетността в контекста на хуманитарната помощ обхваща както отчетност пред европейските граждани относно правилното използване на публични средства, така и отчетността пред тези, които се нуждаят от тях в държавите, изправени пред хуманитарна криза, за да се гарантира, че помощта е подходящо адаптирана към обстоятелствата и се предоставя по начин, който повишава шансовете за възстановяване.

44. Показателите за качествен принос и изпълнение, критериите за икономическа ефективност (напр. режийни разходи в съотношение с помощта, която отива за получателите), и доколкото е възможно, подходът на включване на местното население на отделните етапи от програмите за помощ, особено при продължителни кризи — всичко това са елементи, които ЕС ще разгледа внимателно.

45. Отчетността пред подпомаганите ангажира предоставящия помощ да работи в рамките на качествени стандарти, принципи, политики и насоки и насърчава дейностите за обучение и изграждане на капацитет, като гарантира участието на подпомаганите. Качественият подход изисква осигуряване на висока степен на гаранции от партньорите, посредством прилагане на критерии за допустимост на

партньора и мониторинг на резултатите по време на осъществяването на операцията. Такива гаранции за качеството трябва да бъдат постижими от партньорите, като се отчетат големината им и степента на специализиране.

46. Следователно мерките за отчетност включват финансов контрол и докладване за хуманитарните операции, оценка и измерване на резултатите и ефективността, анализ на разходите и на въздействието на различните варианти за реакция, гарантиране на качеството, прозрачност, подходи на участие в помощта и комуникация.

47. Редовните оценки и упражненията за извличане на поуки, които правят преглед на реакцията при специфични кризи, са ценни компоненти за увеличаване на ефективността на хуманитарната помощ. Участниците от ЕС биха могли успешно да си сътрудничат както по отношение на съвместни подходи, така за обмен на информация относно оценката, извършвана от всеки отделен донор. Следователно ЕС ще обменя информация относно оценката на планирането, резултатите и реакциите, включително относно качеството на партньорството и ще предприема съвместни упражнения за извличане на поуки в отговор на сериозни кризи с участието на множество донори. ЕС следва редовно да прави колективен преглед на цялостното си предоставяне на хуманитарна помощ, по възможност ежегодно.

3.4. Многообразие и качество на партньорството

48. В подкрепа на местния капацитет, бързата и енергична реакция при хуманитарни кризи зависи от наличието на партньори на място, особено на гражданското общество и на международни организации с мандат, чиято легитимност, експертиза и ресурси им позволява да се справят с конкретен аспект на кризата.

49. ООН и нейните агенции за хуманитарна помощ са в основата на международната хуманитарна система като нормотворци, координатори, както и като основен фактор при предоставянето на хуманитарна помощ. По подобен начин, Международният комитет на Червения кръст разполага със специализиран мандат, основан на международните договори и в много отношения, особено при конфликтни ситуации, е един от малкото, а понякога и единственият партньор с достъп, който да му позволи да предоставя защита и хуманитарна помощ. Националните дружества на Червения кръст и Червения полумесец, подкрепяни от Международната федерация на дружествата на Червения кръст и Червения полумесец имат особено стабилни основи в местните общности и често имат най-добра възможност за незабавна реакция при природни бедствия. Неправителствените организации (НПО) са от съществено значение за хуманитарната реакция, тъй като те предоставят по-голямата част от международната хуманитарна помощ поради присъствието си на място и гъвкавостта си, често с високо ниво на специализация. Също така те са пряк израз на активното гражданство в служба на хуманитарната кауза.

⁽¹⁾ „Принципи на поведение за Движението на Международния Червен кръст и Червения полумесец и НПО в програмите за реакция при бедствия“, (1994 г.).

⁽²⁾ „Хуманитарна харта“ и минимални стандарти Сфера.

⁽³⁾ Насоки на ОИСР-КПР за оценка на хуманитарната помощ при сложни спешни ситуации.

50. ЕС подчертава категоричната си подкрепа за множество партньори, ангажирани в изпълнението — ООН, Червения кръст/Червения полумесец и НПО и признава, че всеки от тях притежава съпоставими предимства за реакция при определени ситуации и обстоятелства. Същевременно, ЕС признава и необходимостта от тясна координация, последователност и взаимно допълване между партньорите, които осъществяват изпълнението на място.
51. В ЕС и в международен план съществуват различни подходи към избора и гарантирането на качеството на партньорите по изпълнението при предоставяне на хуманитарна помощ. Критериите на донорите от ЕС за избор на партньори по изпълнението включват професионализъм и капацитет за управление, капацитет за реагиране при идентифицирана потребност (технически и логистичен капацитет, включително присъствие и достъп), придържане към хуманитарните принципи и международното право, както и към международните кодекси на поведение, насоки и най-добри практики при предоставянето на помощ, специализирани познания или мандат, икономическа ефективност, местно партньорство и опит в оперативен контекст, готовност за участие в координационни дейности, установени с оглед на цялостната оперативна ефективност, отчетност, включително прозрачност при докладване на резултатите и качество на капацитета за прилагане, включително добро финансово управление. Въз основа на различните си традиции, държавите-членки на ЕС и Комисията ще обменят информация относно практиките си за избор на партньори по изпълнението.
52. Разпределението на помощ изисква специфични административни процедури, които са различни за отделните донори. Всички донори на ЕС ще се стремят към максимално оползотворяване на възможността за гъвкавост в своите системи и доколкото това е възможно към оптимизиране на процедурите с оглед намаляване на административната тежест върху прилагащите организации, при гарантиране на качеството на партньорството и стабилна отчетност при предоставянето на помощ.
53. Жизненоважен елемент е и местната реакция при справянето с хуманитарна криза. Местните участници са на предна линия при бедствие, което връхлита внезапно, а също така все повече стоят в основата на хуманитарната реакция при сложни спешни ситуации. ЕС ще проучи как най-добре може да подкрепи дейностите за изграждане на капацитет с оглед устойчиво укрепване на местната реакция при кризи, както и как да насърчи партньорите по изпълнението да засилят сътрудничеството си с местни организации в засегнатите общности.

3.5. Капацитет и бърза реакция

54. В рамките на ЕС вече съществува различен капацитет за бързо разполагане на специализирани екипи и бързо

изпращане на хуманитарна помощ или предмети за оказване на хуманитарна помощ. ЕС се стреми да избягва дублиране като засилва усилията си по отношение на пропуските в капацитета, като се основава на съществуващите системи в подкрепа на международните усилия, особено на различните регионални логистични центрове.

55. Следователно ЕС ще проучи начини за укрепване на бързата си реакция при хуманитарни кризи като сътрудници, на базата на съществуващите съпоставими предимства, в координация с усилията на широката международна общност. ЕС се стреми да подкрепя международните усилия за определяне и запълване на пропуските по отношение на капацитета, по-специално такива, свързани с международната координация на логистиката, транспорта, комуникациите и електроснабдяването с цел бърза реакция при бедствия; ЕС ще насърчава достъпа на широк кръг от партньори до общите хуманитарни услуги.
56. На първо място, ЕС ще допринася посредством прозрачно и цялостно определяне на всички елементи на настоящия си капацитет за получаването на общ поглед върху съществуващите и потенциалните способности и най-ефективния начин за използването им.

3.6. Използване на гражданската защита и на военните сили и средства на ЕС

57. Използването на ресурсите на гражданската защита и на военните сили за реагиране при хуманитарни ситуации трябва да съответства на Насоките за използване на военни и граждански сили и средства за защита при сложни спешни ситуации ⁽¹⁾ и на Насоките от Осло за използване на военни и граждански сили и средства за защита при международна помощ при бедствия ⁽²⁾, по-специално с цел запазване на съответствието с хуманитарните принципи на неутралност, хуманност, безпристрастност и независимост. ЕС ще насърчава еднаквото тълкуване на тези насоки. ЕС също така ще насърчава еднаквото обучение по международно право и основните хуманитарни принципи.

Гражданска защита ⁽³⁾

58. Европейската хуманитарна помощ може да се основава на различни инструменти на Общността и на държавите-членки, включително ресурси за гражданска защита, които обхващат широк кръг от държавни или недържавни средства. Тези средства, когато се използват в хуманитарен контекст в трети държави, обикновено се намират под гражданско командване и обикновено се разгръщат в отговор на формална молба от засегнатата държава. Те се изпращат двустранно чрез ООН или чрез Центъра за мониторинг и информация в рамките на механизма на Общността за гражданска защита. Държавите-членки все повече използват капацитета си за гражданска защита за

⁽¹⁾ Насоки за използване на военни и граждански сили и средства за защита за подкрепа на хуманитарните дейности на ООН при сложни спешни ситуации (март 2003 г.).

⁽²⁾ Насоки за използване на военни и граждански сили и средства за защита при международна помощ при бедствия — „Насоки от Осло“ (переработени от ОСНА към ООН през ноември 2006 г.).

⁽³⁾ В този контекст терминът „гражданска защита“ се отнася само до операции за хуманитарна помощ. Освен при операции за хуманитарна помощ гражданската защита може да се използва и като инструмент за управление на кризи съгласно дял V от Договора за Европейския съюз и в помощ на консулската подкрепа.

реакция при бедствия в трети държави, главно в отговор на природни бедствия и технологични и екологични спешни ситуации. Когато се разгръщат в ситуация на хуманитарна криза, използването на ресурси за гражданска защита следва да се определя от необходимостта и да допълва и да е в съответствие с хуманитарната помощ. Следователно подходящата координация между различните европейски участници и инструменти е от основно значение, както и зачитането на цялостната координационна роля на ООН. На равнище ЕС, използването на ресурси за гражданска защита в рамките на механизма се извършва при тясно сътрудничество с Председателството. Персоналът за гражданска защита, разгърнат за изпълнение на хуманитарни цели, е винаги невъоръжен.

59. При природни бедствия, технологични и екологични спешни ситуации ресурсите на гражданската защита могат да допринесат значително за хуманитарната дейност, на базата на оценка на хуманитарните потребности и техните сравнителни предимства по отношение на бързина, специализация, ефикасност и ефективност, по-специално в началната фаза на оказването на помощ.
60. При сложни спешни ситуации прибягването до силите и средствата на гражданската защита следва да бъде по-скоро изключение. Използването им в сложни спешни ситуации, включително ситуации на нестабилност, е особено деликатен и чувствителен въпрос, тъй като рискува да компрометира разбирането за неутралност и безпристрастност на усилията за оказване на помощ. Това може да доведе до излагането на хуманитарните работници и засегнатото население на атаки от враждуващи страни, както и до отказването на достъп до засегнатото население не само в съответната, но и в бъдещи спешни ситуации. Необходимо е тези рискове да бъдат внимателно преценени от гледна точка на спешността на потребностите на населението и потребността от ресурси на гражданска защита за тяхното задоволяване.

Военни сили

61. В строго специфични случаи при оказване на хуманитарната помощ може да се прибегне до военни сили и средства, особено за логистична и инфраструктурна подкрепа — най-вече в контекста на природни бедствия. ЕС е разработил обща рамка за използване от държавите-членки на военни или мобилизирани с военна цел транспортни средства и инструменти за координация в рамките на ЕПСО в подкрепа на реакцията при бедствия на ЕС ⁽¹⁾. Разработени са стандартни оперативни процедури. ЕС е внедрил механизми за военна подкрепа за реакция на ЕС при бедствия (установяване и координиране на наличните сили и средства и способности) ⁽²⁾. С цел да се избегне смесването между военните операции и хуманитарната помощ е важно военните сили, средства и способности да се използват само при много ограничени обстоятелства и в подкрепа на операции за хуманитарна помощ като

„последно средство“, т.е. когато липсва сходна гражданска алтернатива и единствено чрез използването на военни сили и средства, които са уникални като способности и наличност, може да се отговори на критична хуманитарна потребност.

62. Когато военните сили, средства или способности се разгръщат при такива обстоятелства, трябва да бъдат зачитани главната отговорност на компетентните органи на засегнатата държава, както и цялостната роля и отговорност на ООН в координирането на международната хуманитарна помощ в трети държави.
63. ЕС отново потвърждава, че хуманитарните операции, в които се използват военни сили и средства, трябва да запазят гражданския си характер. Това означава, че докато военните сили и средства остават под военен контрол, хуманитарната операция като цяло трябва да остане под разпорежданията и контрола на отговорната хуманитарна организация, а именно ОСНА и координатора на хуманитарната дейност (с цялостна отговорност за усилията за оказване на помощ) Това не предполага гражданско командване и контрол на военните сили и средства.
64. ЕС счита, че гражданско-военната координация, като съществено взаимодействие между гражданските/хуманитарните и военните участници при хуманитарни спешни ситуации, е от жизнено значение за защитата и насърчаването на хуманитарните принципи. Координацията се улеснява чрез диалог, връзки и общо обучение.
65. ЕС потвърждава ангажимента си, че предоставянето от държавите-членки на военни или мобилизирани с военна цел транспортни средства и/или други способности за хуманитарни животоспасяващи действия следва да става без разходи за засегнатата държава или за получаващия хуманитарната помощ участник. ЕС насърчава увеличаването на усилията на хуманитарните и военните участници за подобряване на взаимното разбиране и зачитане на съответните мандати и роли, както и за свързване на потенциални подходи към реакцията при бедствия. За тази цел ЕС се ангажира да изпраща, когато е необходимо и уместно, служител(и) за гражданско-военна връзка, за да улеснят и активно да се включат в гражданско-военната координация.

4. Международна хуманитарна дейност

66. Хуманитарната дейност е колективна отговорност на международно равнище, която включва редица различни организации, правителства, местни общности и лица. За ЕС подкрепата за развитието на колективен глобален капацитет за реакция при хуманитарни кризи е един от основните стълбове на нашия подход. ЕС поема ангажимент да не дублира съществуващите международни механизми.

⁽¹⁾ Обща рамка за използване от държавите-членки на военни или мобилизирани с военна цел транспортни средства и инструменти за координация в рамките на ЕПСО в подкрепа на реакцията при бедствия на ЕС, док. 8976/06.

⁽²⁾ Военна подкрепа за реакция на ЕС при бедствия — установяване и координация на наличните сили и средства и способности, док. 9462/3/06 REV 3 и док. 14540/06 + COR 1.

67. В последните години международните усилия за гарантиране на адекватна цялостна хуманитарна реакция се засилват от провежданите от ООН реформи на хуманитарната система, в сътрудничество с други хуманитарни участници и донори. ЕС потвърждава категоричната си подкрепа за реформата на хуманитарната система с цел гарантиране на най-добрата реакция за нуждаещите се.
68. Важно предизвикателство е увеличаването на общия обем на финансиране на хуманитарната дейност, за да се удовлетворят нарастващите потребности. ЕС подкрепя целта за увеличаване на предвидимостта и гъвкавостта на хуманитарното финансиране, както чрез многостранни, така и чрез преки (двустранни) механизми със съпоставими предимства. За тази цел са въведени нови финансови механизми, а именно Централния фонд на ООН за реакция при спешни случаи (CERF) и общите хуманитарни фондове ⁽¹⁾. ЕС приветства новите механизми като полезно допълнение към набора от налични инструменти за финансиране. ЕС припомня, че приноса на CERF следва да допълва настоящите ангажменти ⁽²⁾ и не следва да замества пряката финансова подкрепа за други финансови операции и за всички партньори по изпълнението.
69. ЕС приветства поставения от ООН акцент върху „недостатъчно финансираните“ кризи чрез специфичен компонент на Централния фонд за реакция при спешни ситуации, целящ насочване на допълнителни ресурси към такива кризи, особено когато те са равнозначни на „забравените кризи“ ⁽³⁾, и припомня значението на прозрачното, основано на потребностите, разпределяне на средства от Централния фонд за реакция при спешни ситуации.
70. Друг основен акцент за подобряване на глобалната реакция при хуманитарни кризи е опитът да се гарантира по-добра съгласуваност и координация между отделните участници, както и ясно приоритизиране и идентифициране на пропуските в реакциите чрез прилагането на „груповия подход“ ⁽⁴⁾ и укрепването на системата от хуманитарни координатори. ЕС напълно подкрепя тези усилия, като припомня че те следва да обхващат всички хуманитарни участници и да служат на целите за подобряване на доставянето на място на хуманитарна помощ за най-силно нуждаещите се.
71. Отвъд полаганите в рамките на ЕС усилия в сферата на хуманитарната помощ, ЕС напълно признава необходимостта да се засили тясното сътрудничество с други партньори по въпросите на доброто donorство и ефективната хуманитарна реакция и подкрепа. ЕС потвърждава, че усилията следва стабилно да стъпят върху по-широките международни подходи, като ОСНА на ООН изпълнява централна координираща роля. В това отношение водещ документ остава Резолюция 46/182 на Общото събрание на ООН.
72. ЕС признава, че неговият принос като съюз на традиционни (правителствени) донори на хуманитарна помощ, представлява само една малка част от цялостната солидарност и хуманност, които толкова често се изразяват чрез частни дарения и широка семейна или групова подкрепа на нуждаещите се. Разширяването на правителствената донорска основа би могло значително да допринесе за посрещането на нарастващите хуманитарни потребности. Всички форми на хуманитарна помощ следва да се предоставят в съответствие с хуманитарните принципи. За да се гарантира, че ресурсите съответстват на потребностите и за да се подпомогне засилването на отчетността, е важно всички донори да докладват за своя принос от хуманитарна помощ на Службата за финансово проследяване на ОСНА към ООН. За да се поддържа точна картина на цялостната хуманитарна реакция, биха могли да се проучат начини за по-пълно документиране на източниците на финансиране, които не се въвеждат в системата за финансово проследяване чрез правителствата.
73. ЕС ще продължи тясното сътрудничество с други големи донори на официална хуманитарна помощ както в рамките на инициативата Добро хуманитарно donorство (ДХД), така и чрез широк набор от контакти в двустранен и многостранен контекст. Също така ЕС ще насърчава насочените навън съвместни и двустранни усилия за разширяване на донорската основа отвъд традиционните ѝ граници.
74. ЕС признава, че местният капацитет представлява ключов елемент при спасяването на човешки живот, особено при внезапни природни бедствия. По тази причина, той ще увеличи усилията си за засилено изграждане на местен капацитет там, където има най-добри предпоставки за реакция при настъпване на бедствие.
5. **Continuum/Contiguum помощ**
- 5.1. *Намаляване на риска и уязвимостта чрез повишена подготвеност*
75. ЕС признава, че намаляването на риска и уязвимостта чрез повишена подготвеност е от съществено значение за запазването на човешкия живот, особено на места, уязвими от

⁽¹⁾ Събрани средства, базирани в отделните държави, достъпни за партньорите по изпълнението в хуманитарната област и управлявани от постоянния координатор/хуманитарния координатор на ООН.

⁽²⁾ Резолюция 60/124 на Общото събрание на ООН от 15 декември 2005 г.

⁽³⁾ Хуманитарни кризи, за които оценката на забравените кризи, извършена от Комисията (ГД ЕЧО), е установила, че има ограничени реакции от страна на донорите, недостиг на финанси и слабо внимание от страна на медиите.

⁽⁴⁾ Междудомовен постоянен комитет „Насока за използването на груповия подход за укрепване на хуманитарната реакция“, 23 ноември 2006 г. Груповият подход действа на две равнища. На световно равнище подходът изгражда капацитет в установени ключови области, където са установени пропуски. На място груповият подход води до засилване на координацията и капацитета за реакция като мобилизира групи от хуманитарни агенции и участници, които да осигурят реакция в определени сфери на дейност, като всяка група има ясно определен ръководител, който осигурява отчетност.

природни бедствия и изменения на климата. ЕС се ангажира да насърчава намаляването на риска от бедствия и подготвеността за бедствия в развиващите се страни чрез последователни и координирани действия на местно, национално и регионално равнище. По тази причина ЕС ще насърчава международните усилия по линия на Рамката за действие от Хього и подкрепата за координиращата роля на международната стратегия за намаляване на бедствията, за повишаване на всички равнища на способностите за справяне чрез стратегическо планиране и действие.

76. ЕС ще създаде цялостен подход на политиката на ЕС за подкрепа на действия в тази област със специално внимание върху страните и регионите, застрашени от бедствия, и най-силно уязвимите групи. ЕС ще подкрепя основани на общностите дейности за подготвеност при хуманитарни операции и ще включи намаляването на риска от бедствия в политиката си на развитие, въз основа на принципа на собствеността и националните стратегии на държавите, застрашени от бедствия ⁽¹⁾ ⁽²⁾.

5.2. Преход и бързо възстановяване и гарантиране на връзката с помощта за развитие

77. Възстановяването и преустройството след бедствие са основни предизвикателства, които изискват действия за структуриране и развитие, надхвърлящи незабавната помощ при спешни ситуации. Ето защо е важно да се гарантира, че хуманитарната помощ, помощта за развитие и други съответни инструменти за помощ работят по-добре заедно, особено в ситуации на нестабилност и когато общностите се стремят да се възстановят от последиците от криза. За да се постигне по-добра връзка между помощ, възстановяване и развитие (LRRD) е необходимо хуманитарните участници и участниците в политиката на развитие да се координират от най-ранния етап на реакцията при криза и да действат успоредно с оглед гарантирането на плавен преход. Това налага взаимна информираност на всички участници относно различните условия, инструменти и подходи в помощта, както и гъвкави и иновативни стратегии за преход. На международно равнище „групата за бързо възстановяване“ се стреми конкретно да разгледа връзката между хуманитарната помощ и помощта за развитие на най-ранните етапи от реакцията при криза.
78. ЕС ще сътрудничи за постигането на напредък в практическите подходи към връзката между помощ, възстановяване и развитие (LRRD). Тези подходи следва да се основават на опита и на извлечените поуки и да разглеждат подобреното сътрудничество между хуманитарните агенции и агенциите за развитие и други участници в помощта, включително в международната общност, особено на място и в ситуации на нестабилност или сложни спешни ситуации. В условия на преход остава необходимостта да се гарантира

единодействие между хуманитарната помощ и помощта за развитие, като същевременно се зачитат различните им цели, принципи и подходи.

ЧАСТ ВТОРА — ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ И ХУМАНИТАРНАТА ПОМОЩ

79. Политиката на Общността в областта на хуманитарната помощ се регулира от Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета от 20 юни 1996 г. ⁽³⁾, който посочва основните цели на хуманитарната помощ на Общността за трети държави.
80. Общността ще прилага общите принципи и добри практики, определени в част първа, в границите на очертаната обща рамка за предоставяне на хуманитарна помощ от страна на ЕС.

1. Съпоставими предимства

81. Общността може да бъде разграничена по своите съпоставими предимства и добавена стойност, които позволяват взаимно допълване на двустранните политики на държавите-членки и другите хуманитарни донори.
82. От името на Общността, Комисията внася добавена стойност чрез следните функции:
83. На първо място, глобално присъствие. Осъществяването на хуманитарната помощ на Общността се подпомага от мрежа от експерти по съответния регион, които са разположени по целия свят и работят извън офисите на място, включително служби за регионална подкрепа. Това превръща Общността в един от малкото донори, разполагащи със значително хуманитарно присъствие на специализирани на място. Наред с това, Комисията може да разчита и на подкрепата на широката си мрежа от делегации. Това позволява на Общността ефективно да изпълнява функцията си по разпределяне на помощта въз основа на присъствие, експертен опит (особено при оценката на потребностите) и бързина на реакцията, както и активно да подпомага партньорите на място за подобряване на цялостната хуманитарна реакция. Освен това, Общността разполага с добра възможност бързо да допълни, колкото е необходимо, двустранния принос на държавите-членки на ЕС при реакция на криза.
84. Второ, с подкрепата на държавите-членки, като гарантира последователност в политиките на Общността, особено при пресечните точки между политиките на Общността в областта на хуманитарната помощ, развитието, осигуряването на храни, публичното здраве и правата на човека, включително чрез връзката между помощ, възстановяване и развитие (LRRD), намаляването на риска от бедствия и стратегиите за подготвеност.

⁽¹⁾ Европейският консенсус за развитие, параграф 21.

⁽²⁾ В този контекст, ЕС отбелязва положително принципите за повторно по-добро изграждане, посочени в „Ключови предложения за повторно по-добро изграждане“ — доклад на специалния пратеник на генералния секретар на ООН за възстановяването от вълните цунами, William J. Clinton, декември 2006 г.

⁽³⁾ OBL 163, 2.7.1996 г., стр. 1.

85. Трето, чрез насърчаване на добри хуманитарни практики. През годините Общността получи значително признание като донор, който служи за сравнение, и важен фактор за хуманитарната дейност. Общността е водеща при гарантирането, че разпределянето на хуманитарна помощ се основава на потребностите и че нито една хуманитарна криза не остава без международна хуманитарна реакция. Също така Общността единствена е способна да насърчава други хуманитарни донори да прилагат ефективни и принципни стратегии за хуманитарна помощ.
86. Четвърто, Общността често има съпоставимо предимство заради способността си да се намесва по по-гъвкав начин в политически чувствителни ситуации.
87. Пето, при улесняване на координацията. Комисията ще продължи да насърчава тясната координация между собствените си дейности и дейностите на държавите-членки, както на ниво на вземане на решения, така и на място. Комисията също така ще подкрепя координацията с други донори и работата в системата на ООН за гарантиране на стратегическа координация както на специфичните реакции при кризи, така и на въпроси на политиката в централата и на място.

2. Практическо прилагане на доброто донорство

88. По отношение на оценката на потребностите, Комисията разработи специфична методология за ежегодно анализиране на цялостната уязвимост и състоянието на криза на равнище държави, наречена „глобална оценка на потребностите“. Тя бе публично огласена и широко разпространена като „добра практика“ в рамките на доброто хуманитарно донорство. Този подход представлява рамката за годишната стратегия за програмиране на хуманитарната помощ на Общността. Проведени са задълбочени оценки на потребностите, които оформят конкретни реакции при кризи, като се основават на ценен оперативен експертен опит и тясна връзка с партньорите по изпълнението.
89. За да гарантира справедлив подход, който обръща особено внимание на кризи, които са пренебрегнати при цялостната хуманитарна реакция, Комисията прилага специфичен подход за идентифициране на „забравени кризи“ и за гарантиране на подходяща реакция за финансиране.
90. Чрез своето финансиране на подготвеност за бедствия, включително „Подготвеност за бедствия към ЕСНО“ (DIPESNO), подпомагано от бюджета за хуманитарна помощ, Комисията придоби значителен практически опит в подготвеността за бедствия, концентриран върху действия в рамките на общностите, в това число: повишаване на информираността, тренировки за спешни ситуации, местни системи за ранно предупреждение, обучение и образование. Подобни дейности спомагат за смекчаване на последиците от бедствието върху уязвимите групи от населението. Този подход на подготвеност за бедствия, основан на общностите, следва да продължи

заедно с допълнителни усилия за оптимизиране на намаляването на риска от бедствия в дългосрочната помощ за развитие.

91. Комисията ще запази високото качество на реакцията и способността за бързо реагиране. За тази цел тя би могла да засили своята пред-кризисна готовност, включително ситуационни оценки и анализ на способностите за реакция и съответните договорености, особено използването на съществения експертен опит в хуманитарната област на място и присъствие на Комисията (експерти на Службата на ЕС за хуманитарна помощ на Службите за регионална подкрепа). Договореностите на Комисията ще продължават да осигуряват добавена стойност и следва да бъдат свързани с тези на държавите-членки и на нейните партньори по изпълнението (включително екипите на ООН за оценка и координация при бедствия).
92. Комисията работи в тясно партньорство с хуманитарните организации — особено с агенциите на ООН за хуманитарна помощ, Движението на Червения кръст/Червения полумесец и НПО, които имат най-добра възможност да предоставят хуманитарна помощ на място. Подходът на стабилното партньорство е залегнал в споразуменията, регулиращи отношенията между тези организации.
93. Както по отношение на механизма на гражданска защита, така и за този за реакция при бедствия, Общността трябва да гарантира независимостта на хуманитарната дейност от други цели, като например политически и военни.
94. На равнище ЕС съществува строга финансова отчетност по отношение на общностния бюджет. Във връзка с това понастоящем изискванията за докладване и управляваните от Комисията процедури за хуманитарна помощ са сред най-подробните сред всички основни официални донори. Това е ясно изискване, свързано с отчетността пред европейските граждани, което се следи внимателно от институциите и е отразено от факта, че всички решения за общностно финансиране са публично достъпни. Общността се ангажира да продължи усилията си за оптимизиране и опростяване на процедурите за хуманитарна помощ с оглед намаляване на административната тежест върху прилагащите организации в рамките на приложимите правила. Хармонизирането на докладването от страна на Комисията в хуманитарната сфера ще се осъществява в съответствие с приложимите разпоредби относно общата финансова отчетност и контрол.
95. За да се гарантира и повиши ефективността и последователността на системите за хуманитарна помощ на Общността и държавите-членки, Комисията работи с „14-точковата система“, по която държавите-членки докладват своя хуманитарен принос. Този начин на докладване е хармонизиран и изпратен на Службата за финансово проследяване на ОСНА, като допринася за цялостното качество на докладването в хуманитарната област.

96. Държавите-членки и Европейският парламент подкрепят Комисията при прилагането на добри донорски практики и се ангажират внимателно да разгледат въпроса за адекватността на предвижданите в бюджета средства за хуманитарна помощ в рамките на бъдещите финансови перспективи.
97. По-конкретно, в средносрочен план Общността ще се стреми:
- да засили ролята си на хуманитарен защитник,
 - да увеличи усилията за повишаване на информираността относно хуманитарните принципи/съображения в работата на институциите на ЕС,
 - да действа като движеща сила, особено в рамките на ЕС, за постигане на напредък по отношение на добре координиран подход на „добри практики“ при предоставянето на хуманитарна помощ,
 - да подпомага участието на всички държави-членки при предоставяне на хуманитарна помощ, като споделя натрупан опит и предлага конкретни насоки (напр. относно условия, партньори) по целесъобразност, като обръща особено внимание на насърчаването на участието на гражданското общество в новоприсъединилите се държави-членки на ЕС,
 - да работи с партньори, включително ООН, Движението на Червения кръст/Червения полумесец и хуманитарни НПО за гарантирането на по-добър анализ на потребностите и за установяване на трайни пропуски в реакциите,
 - да насърчава по-систематичното споделяне на стратегии, оценки на потребностите и анализ на контекста за подобряване на колективното изпълнение за по-добро предоставяне на помощта,
 - да насърчава секторни политики с добавена стойност въз основа на международни добри практики в конкретни области на политиката (напр. положението на децата в спешни ситуации, помощ с храни, здравеопазване),
 - да укрепва координацията с други политики и инструменти (връзката между помощ, възстановяване и развитие (LRRD), инструменти за стабилност и гражданска защита),
 - допълнително да подобрява способността си за бърза реакция и гъвкавост в случаи на внезапно възникнало бедствие,
 - да разглежда по-отблизо въпроса за транспорта и логистиката и пред-бедствената готовност, включително предварителното разполагане на запаси,
- да продължава да работи с партньори за гарантиране на качеството и отчетността на хуманитарната помощ, като улеснява гъвкавата и бърза реакция, когато е необходимо,
 - да продължава да оптимизира и опростява административните си изисквания, за да засили сътрудничеството с партньорите и да подобри ефективността на място,
 - да гарантира последователното тълкуване и прилагане на международно приети стандарти и насоки при предоставянето на помощ, като допълва тези насоки със специално разработен подход, в случай че бъдат установени пропуски,
 - систематизира извлечените поуки относно реакцията при криза, заедно с поддържането на редовна програма за външна оценка и одит, като по този начин допринася за увеличаване на ефективността на операциите за помощ, финансирани от Общността,
 - да информира европейската общественост за въздействието и значимостта на хуманитарната помощ на Общността, за да гарантира постоянно високо равнище на подкрепа от гражданите.
98. Следователно Общността се стреми да добави стойност като сама приложи на практика доброто донорство и стабилното партньорство, като окуражава и други в това отношение, чрез насърчаване на качествени реакции, основани на потребностите, които отчитат извлечените от предишни кризи поуки, както и чрез постоянен стремеж да подобри постигнатите резултати и професионализма при предоставянето на помощ.

ЧАСТ ТРЕТА — ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

99. При договарянето на настоящата декларация, Съветът и представителите на правителствата на държавите-членки, Европейския парламент и Европейската комисия се ангажират да работят за по-голяма ефективност на хуманитарната помощ от страна на ЕС.
100. Европейската комисия ще представи план за действие за практическите мерки за прилагане на настоящата декларация, в тясно взаимодействие с други ангажирани участници при надлежно отчитане на съответните роли и компетенции на всички участници в предоставянето на хуманитарна помощ от страна на ЕС.
101. Напредъкът на ЕС по прилагането на настоящия консенсус относно хуманитарната помощ следва редовно да се обсъжда в Съвета и с Европейския парламент и да се преразгледа пет години след подписването му.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Принципи, стандарти и критерии за оценка на хуманитарната помощ

- Хуманитарната помощ и защита следва да се предоставят при зачитане на човешкото достойнство, хуманитарните ценности и правата на човека съгласно международното право. Това изисква предоставянето на помощ да не се влияе от специфични интереси, независимо дали са икономически, политически, културни или религиозни. При всички случаи оценката на потребностите следва да стои в основата на хуманитарната програма. Това е свързано с хуманитарните принципи на безпристрастност, неутралност и независимост от всяка политическа, икономическа или религиозна цел, включително външна политика на всяко правителство или група от правителства (→ *критерии на ОИСР-КПР за въздействие, обхват и ефективност*).
 - Качествената спешна хуманитарна помощ следва да се предоставя възможно най-бързо и най-близо до колкото може повече засегнати хора, предвид наличните ресурси. Това изисква развиване на подходяща и своевременна подготовка за спешни ситуации и капацитет за реагиране (→ *критерии на ОИСР-КПР за своевременност, обхват и ефикасност*).
 - Лицата, разпределящи помощта, следва да се отчитат за резултатите и въздействието, които постигат, а не единствено за начина на управление на средствата. Те следва да се отчитат пред засегнатите хора и данъкоплатците. Професионалното планиране, мониторинг, оценка и одит са инструменти за постигане на отчетност и прозрачност (→ *критерии на ОИСР-КПР за въздействие, устойчивост, обхват и ефективност*).
 - Всички засегнати хора следва да се третираят като способни човешки същества с достойнство, а не като безпомощни предмети. Начинът, по който се предоставя помощта, може да бъде не по-малко важен от самата помощ. Засегнатите групи население следва да участват във вземането на решения, които засягат живота им. Участието е както универсално право, така и добра управленска практика (→ *критерии на ОИСР-КПР за уместност и относителност*).
 - Помощта следва да се предоставя по начин, който отчита сложността и многообразието на човешката уязвимост и следва да включва хоризонтални въпроси, като например равнопоставеността на половете и непосредственото и дългосрочно въздействие върху околната среда. Потребностите на мъжете не са еднакви с тези на жените. Правата и потребностите на децата също не са еднакви с тези на подрастващите или на възрастните. По същия начин, за конкретни етнически и религиозни групи могат да са необходими специфични подходи, съображения и чувствителност по отношение например на вида храна, която им се предоставя за консумиране (→ *критерии на ОИСР-КПР за уместност и относителност*).
 - Въпреки че непосредствените потребности от спасяване и поддържане на човешкия живот са абсолютен приоритет, спешната хуманитарна помощ следва да бъде стабилна основа за дългосрочно човешко развитие, включително културно и екологично развитие. Дългосрочното планиране и координацията с донорите за развитие са необходими за създаването на интегрирани програми, които да свържат програмите за спешни ситуации със средносрочните програми, по-специално с програмите за възстановяване, преустройство и развитие. Това следва да бъде насочено към подпомагане на населението отново да изгради и да засили собствените си традиционни механизми за справяне (→ *критерии на ОИСР-КПР за въздействие, свързаност, съгласуваност и устойчивост*).
 - Ресурсите за спешни ситуации следва да се управляват професионално и с особено внимание към произтичащите разходи. Добрата практика при управлението и подкрепата на персонала е основна управленска функция, според която безопасността, благосъстоянието, правата, достойнството и ефективността на персонала са приоритети (→ *критерии на ОИСР-КПР за ефикасност и ефективност (на разходите)*).
 - Потенциалните нежелани вредни последици от хуманитарна реакция (напр. продължаване на конфликта) или последици, които насърчават неравенството между получателите на помощта следва да се установят в началните етапи на разработването на програмата и следва активно да се избягват (→ *критерии на ОИСР-КПР за ефективност, уместност, относителност и въздействие*).
-

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

Конференция на комисиите по европейските въпроси на националните парламенти на държавите-членки на Европейския съюз и на Европейския парламент (КОСАК)

Резултати от XXXVIII-та среща на КОСАК

Ещорил, 14-16 октомври 2007 г.

(2008/С 25/02)

1. Междуправителствената конференция и бъдещето на Европа

- 1.1. КОСАК приветства заключенията на председателството на Европейския съвет, състоял се в Брюксел на 21 и 22 юни, на който бе постигната договореност относно свикването на междуправителствена конференция (МПК), при условията, предвидени в член 48 на ДЕС (Договор за Европейския съюз).
- 1.2. КДСАК подкрепя твърдата позиция на председателството относно методологията и сроковете за междуправителствената конференция, така че работният процес да протече в съответствие с ясния и точен мандат, приет от Европейския съвет. КОСАК приветства факта, че мандата на МПК предвижда по-нататъшно развитие на ролята на националните парламенти, запазвайки същевременно основните насоки в тази област, определени от междуправителствената конференция през 2004 г.
- 1.3. КОСАК изразява своята подкрепа за целта, поставена от председателството, за възможно най-бързо приключване на работата на междуправителствената конференция. Следователно, КОСАК би желала Договорът за реформа да се одобри по време на неофициалната среща на държавните и правителствени ръководители на 18 и 19 октомври, така че новите институционални споразумения, след като бъдат ратифицирани, да са влезли в сила преди следващите избори за Европейски парламент през м. юни 2009 г.
- 1.4. КОСАК вярва, че ролята на националните парламенти, както и тази на Европейския парламент в процеса на вземане на решения в Европейския съюз ще бъде разширена и укрепена в резултат от новите процедури, свързани с принципа на субсидиарност и от допълнителните разпоредби в Договора за реформа. Тези механизми следва да гарантират по-активното участие на националните парламенти в процеса на вземане на решения в Европейския съюз и засилване на ролята им спрямо техните правителства в областите, свързани с дейността на Европейския съюз.
- 1.5. КОСАК би оценила включването в член 6 на Протокол № 2, приложен към Договора за Европейския съюз (Протокол относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност) на пояснение, което да гласи, че срокът от осем седмици за извършването на проверка на спазването на принципа на субсидиарността започва да тече едва след като проекта за законодателен акт, преведен на всички официални езици на Съюза, е предоставен на националните парламенти.
- 1.6. Освен това КОСАК признава, че упражняването на новите права на националните парламенти в контекста на новия Договор за реформа изисква не само засилен диалог между националните парламенти, но и пълно сътрудничество от страна на европейските институции, което да осигури обмен на информация с националните парламенти с цел насърчаване на прозрачността и демокрацията, както и на легитимността на законодателството на Европейския съюз. Следователно текущият процес във връзка с междуправителствената конференция би следвало да осигури добра възможност за укрепване на каналите за комуникация с националните парламенти, така че те да вземат активно участие и да се обърне съответното внимание на техните становища. КОСАК би желала националните парламенти да бъдат асоциирани към междуправителствените конференции.

2. Сътрудничеството с Европейската комисия

- 2.1. През м. септември 2006 г. Комисията започна да изпраща всички нови предложения и консултативни документи пряко на националните парламенти, приканвайки ги да вземат отношение с цел усъвършенстване на процеса на изработване на политика. КОСАК отбелязва, че близо година по-късно, оценката на този механизъм като цяло е положителна. Този механизъм внесе ново измерение в сътрудничеството между националните парламенти и Комисията и спомага при упражняването на контрол от страна на националните парламенти в областите, свързани с дейността на Европейския съюз.
- 2.2. КОСАК приветства факта, че Комисията е поела ангажимент да вземе под внимание становищата, представени ѝ от националните парламенти. Този механизъм следва да бъде запазен, наред с изпълнението на разпоредбите относно националните парламенти, съдържащи се в Договора за реформа. Той насърчи редица национални парламенти да играят по-активна роля още по време на фазата, предшестваща законодателната, в рамките на процеса на вземането на решения в Европейския съюз, като по този начин им даде възможност за вземане на по-ефективно участие на един по-ранен етап в този процес.
- 2.3. КОСАК изтъква значимостта на диалога между Комисията и националните парламенти, който е в процес на развитие и би желала той да включва конкретни действия за ранното информиране на националните парламенти относно проектите на Комисията в отделните политики. Във връзка с това КОСАК отново изразява желанието, изказано на XXXVII-та ѝ среща в Берлин, становищата на националните парламенти да се вземат предвид от Комисията при изработването на нейната законодателна и работна програма за 2008 г.
- 2.4. Що се отнася до предложенията, представени от Комисията на вниманието на националните парламенти, КОСАК призовава Комисията да публикува коментарите, получени от националните парламенти, на интернет страницата за междупарламентарна обмяна на информация за Европейския съюз (IPREX). КОСАК също така препоръчва на Комисията да представи на националните парламенти оценка на това как е взела или смята да вземе предвид тези коментари при по-нататъшното изработване на дадена политика.

3. Парламентарен контрол на Лисабонската стратегия

- 3.1. КОСАК отбелязва, че националните парламенти вече вземат активно участие в изпълнението на Лисабонската стратегия, а именно в качеството си на законодателни органи. Въпреки това КОСАК би желала да се осъществи по-нататъшно развитие по отношение на наблюдението на отворения метод на координация на Лисабонската стратегия от страна на някои парламенти.
- 3.2. КОСАК насърчава парламентите да направят опит за оказване на въздействие върху по-ранните етапи на процеса, тъй като това би осигурило връзката към следващата фаза — тази на изпълнението, където парламентите са вече въввлечени. КОСАК подчертава значимостта на националните парламенти във връзка с Лисабонската стратегия и по-точно по отношение на националната съпричастност и прозрачността.
- 3.3. КОСАК подчертава, че увеличаването на междупарламентарния обмен на информация по електронен път и на най-добри практики относно мониторинга на Лисабонската стратегия биха допринесли допълнително за засилването на ролята, която парламентите могат да изиграят в тази област за в бъдеще. Във връзка с това КОСАК приветства факта, че националните парламенти и Европейският парламент продължават своето сътрудничество в рамките на съвместни парламентарни заседания, които се организират от 2005 г. насам, преди пролетното заседание на Европейския съвет.
- 3.4. КОСАК призовава всички национални парламенти да извършат анализ на този въпрос преди предстоящия преглед на Лисабонската стратегия в рамките на пролетното заседание на Европейския съвет през 2008 г., под председателството на Словения и подчертава колко е важно националните парламенти да бъдат информирани за текущата подготовка на новия тригодишен цикъл на изпълнение за периода 2008-2011 г.

4. Средиземноморското измерение на ЕС

- 4.1. КОСАК подчертава стратегическото значение на Средиземноморския регион за ЕС. Мерките на ЕС по отношение на средиземноморските партньори би следвало активно да допринесат за насърчаването на политическата стабилност и сигурността, а също и за развитието на зона на споделено благоденствие. КОСАК подкрепя поощряването на социалния и културен обмен, за да се насърчи по-доброто разбиране между народите и отделните религии.
- 4.2. КОСАК насърчава държавите-членки на ЕС да използват съществуващите политически инструменти, а именно Евро-средиземноморското партньорство и Европейската политика на добросъседство, по-съгласувано и рационално, така че широкият набор от политически насоки, съдържащи се в Споразуменията за асоцииране от Барселона, да могат по подходящ начин да се свържат с вътрешнополитическите програми на отделните държави-партньори. КОСАК изтъква, че е необходимо да се подчертае връзката между трите области на сътрудничество — мир, търговия и гражданско общество. КОСАК би желала в дневния ред на Евро-средиземноморското партньорство да бъде включено укрепване на сътрудничеството в областта на културата и висшето образование, с цел да се създаде специална област за сътрудничество, посветена на определянето на значението на културната идентичност.

- 4.3. КОСАК изтъква решаващото значение на парламентарното измерение на Евро-средиземноморското партньорство по отношение на преценката за евентуалните приоритети в двустранен и многостранен план. Тя също така приветства контактите и обмяна на мнения в рамките на групите за приятелство, взаимните визити и мисиите. КОСАК подчертава, че всичко това може значително да допринесе за повишаване на прозрачността на партньорството, както и да създаде известно чувство за съпричастност у всички участници в този процес.
- 4.4. КОСАК призовава всички участващи в процеса партньори към тясно сътрудничество за изработването на изчерпателна и интегрирана политика в областта на миграцията, която ще може да създаде необходимата връзка между очакванията на двете страни и да даде оценка по какъв начин миграцията може да носи полза за всички заинтересовани страни. КОСАК подчертава необходимостта да се отдели внимание на сериозния проблем, свързан с нерегламентираната миграция, като същевременно се осигурява пълно спазване на човешките права. Това включва и необходимостта от енергично противопоставяне на трафика на хора, който води до загуба на човешки живот и много страдания, а също така и признанието, че миграцията и политиката на развитие са тясно свързани. От изключителна важност е и признаването на преимуществата на законната имиграция, особено когато тя е свързана с навлизането на квалифицирани кадри на европейския пазар на труда.

5. Парламентарен мониторинг на финансовите програми на ЕС

- 5.1. КОСАК призовава европейските институции, участващи в междуинституционалните споразумения, в процеса на определяне на многогодишната рамка на ЕС (т. нар. „финансови перспективи“) да информират националните парламенти за приоритетите и стратегическите цели на тази рамка.
- 5.2. КОСАК насърчава националните парламенти да развиват и за в бъдеще парламентарния контрол в тези конкретни области, а именно в областта на многогодишната рамка, конкретните програми за разходи и годишния бюджет. Тази схема за наблюдение на три нива би могла да доведе до по-пълно и по-задълбочено вникване в структурата на финансовите програми на ЕС.
- 5.3. В рамките на прегледа на бюджета за 2008-2009 г. КОСАК приканва националните парламенти да изразят своите становища преди приключването на този преглед, като вземат активно участие в конференцията, която следва да бъде организирана от Комисията след приключване на периода на консултации, започнат от тази институция. Националните парламенти, също така, се насърчават да обменят информация относно резултатите от своите наблюдения и относно това дали са предали пряко своите становища на Комисията.
-

КОМИСИЯ

Обменен курс на еврото ⁽¹⁾

29 януари 2008 г.

(2008/C 25/03)

1 евро =

Валута			Обменен курс		
Валута			Обменен курс		
USD	щатски долар	1,4773	TRY	турска лира	1,7402
JPY	японска йена	158,02	AUD	австралийски долар	1,6641
DKK	датска крона	7,4524	CAD	канадски долар	1,4759
GBP	лира стерлинг	0,74295	HKD	хонконгски долар	11,5299
SEK	шведска крона	9,4487	NZD	новозеландски долар	1,8988
CHF	швейцарски франк	1,6154	SGD	сингапурски долар	2,0979
ISK	исландска крона	95,60	KRW	южнокорейски вон	1 395,61
NOK	норвежка крона	8,0350	ZAR	южноафрикански ранд	10,5927
BGN	български лев	1,9558	CNY	китайски юан рен-мин-би	10,6284
CZK	чешка крона	25,903	HRK	хърватска куна	7,2496
EEK	естонска крона	15,6466	IDR	индонезийска рупия	13 772,87
HUF	унгарски форинт	258,23	MYR	малайзийски рингит	4,7828
LTL	литовски лит	3,4528	PHP	филипинско песо	59,860
LVL	латвийски лат	0,6975	RUB	руска рубла	36,1630
PLN	полска злота	3,6173	THB	тайландски бат	46,300
RON	румънска лея	3,7350	BRL	бразилски реал	2,6226
SKK	словашка крона	33,659	MXN	мексиканско песо	16,0413

⁽¹⁾ Източник: референтен обменен курс, публикуван от Европейската централна банка.

V

(Обявления)

АДМИНИСТРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ

КОМИСИЯ

Обслужване на редовни въздушни линии

Покана за търг, обявен от Ирландия съгласно член 4, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕИО) № 2408/92 на Съвета по отношение на обслужване на редовни въздушни линии в Ирландия

(текст от значение за ЕИП)

(2008/С 25/04)

1. Въведение

Ирландия изменя задълженията за обществена услуга, публикувани в ОВ С 39 от 16 февруари 2005 г. съгласно член 4, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2408/92 на Съвета от 23 юли 1992 г. относно достъпа на въздушни превозвачи на Общността до вътрешните въздушни трасета на Общността, по отношение на редовни въздушни линии, обслужвани по следните трасета, в сила от 22 юли 2008 г.:

— Галуей — Дъблин

— Кери — Дъблин

— Нок — Дъблин

— Дери — Дъблин

— Донгал — Дъблин

— Слиго — Дъблин.

Стандартите, изисквани от задълженията за обществена услуга, са публикувани в ОВ С 39 от 16 февруари 2005 г., изменени с известие, публикувано в ОВ С 24 от 29 януари 2008 г.

Доколкото в рамките на един месец след публикуването нито един въздушен превозвач няма да е започнал или няма да бъде готов да започне да предлага такива въздушни услуги в съответствие със задълженията за обществена услуга и без да иска финансова компенсация, Ирландия реши по силата на процедурата, изложена в член 4, параграф 1, буква г) от посочения регламент, от 22 юли 2008 г. да продължи да ограничава достъпа до всяко трасе до един-единствен превозвач и да обяви търг за правото на извършване на тези услуги.

2. Предмет на поканата за търг

Обслужването на редовни въздушни линии от 22 юли 2008 г. по едно или повече от трасетата, посочени по-горе, съгласно задълженията за обществена услуга, наложени за това(тези) трасе(та) и публикувани в ОВ С 39 от 16 февруари 2005 г., изменени с известие публикувано в ОВ С 24 от 29 януари 2008 г.

В допълнение към самостоятелните оферти за всяко трасе самолетните превозвачи могат да представят комбинирани оферти за всяка от комбинациите, посочени по-долу. Такива комбинирани оферти ще се насърчават, когато предлаганото ниво на заплащане е по-ниско от сумата на съответните две самостоятелни оферти (поради икономии от мащаба и т.н.).

— Дери — Дъблин с Нок — Дъблин

— Дери — Дъблин с Донгал — Дъблин

— Нок — Дъблин със Слиго — Дъблин

— Донгъл — Дъблин със Слиго — Дъблин.

Условията на задълженията за обществена услуга, наложени за избраните трасета, и както са публикувани в ОВ С 39 от 16 февруари 2005 г. и изменени с известие, публикувано в ОВ С 24 от 29 януари 2008 г., ще се прилагат във всеки случай.

3. Участие

Могат да участват всички въздушни превозвачи, които притежават валиден оперативен лиценз, издаден от държава-членка в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2407/92. Услугите се извършват до летища под юрисдикцията на ирландските въздухоплавателни власти.

4. Тръжна процедура

Настоящата тръжна процедура е предмет на разпоредбите на член 4, параграф 1, букви г), д), е), ж), з) и и) от Регламент (ЕИО) № 2408/92.

5. Информация за участниците в търга

Пълният комплект тръжни документи, включително формуляра за тръжно предложение, изискванията за финансова информация, бележка за демографските и социално-икономически характеристики на прилежащия към летището район, бележка за всяко летище (брой пътища за минали периоди, такси за кацане, технически съоръжения и т.н.) и пълните условия на договора могат да бъдат набавени безплатно от: Department of Transport, 44 Kildare Street, Dublin 2, Ireland. За връзка: Denis Murphy тел. (353-1) 604 15 94; факс (353-1) 604 16 81; e-mail: airports@transport.ie

6. Информация, изисквана от участниците в търга

Във връзка с изискването предлагането на услугите да започне на 22 юли 2008 г. и с изискванията за надеждност и приемственост на услугите участниците в търга трябва наред с попълнения формуляр за тръжно предложение да докажат пред възлагачата институция, че имат:

- а) финансова възможност да предлагат и упражняват посочените услуги;
- б) необходимите оперативни лицензи и удостоверения (авиационен оперативен лиценз и свидетелство за авиационен оператор, издадени съгласно общо споразумение на JAR-OPS); както и
- в) да покажат предишен опит в обслужването на редовни пътнически услуги.

При условие, че отговарят на изискванията, посочени в точки а), б) и в) по-горе, участниците в търга се оценяват на базата на икономически най-изгодната оферта, като също така се взема под внимание възможността на превозвача да гарантира извършването на въздушни услуги съгласно задълженията за обществена услуга за срока на договора. Възлагачата институция може обаче да не одобри никоя от офертите. При определени обстоятелства, министърът си запазва правото да договори с участниците в търга цената на техните предложения, отчитайки планираните загуби въз основа на оперативните разходи, планираната приходност и т.н.

Възлагачата институция има право да изиска допълнителна информация за всякакви финансови и/или технически ресурси и възможности на участниците и, без да се засягат предходните разпоредби, да изиска допълнителна информация от трета страна или от участника в търга относно способността му да предлага и извършва обслужване на съответните редовни въздушни линии.

Цените по търговете ще бъдат обявени в евро и всички съпровождащи документи трябва да бъдат на Английски.

Договорът ще бъде сключен по силата на ирландското право и ще бъде обект на изключителната юрисдикция на ирландската съдебна система.

7. Финансова компенсация

Тръжните оферти трябва изрично да упоменават сумата на финансовата компенсация, изисквана за изпълнение на задълженията за обществени услуги по маршрута(ите) за всяка от трите години от насрочената начална дата. Компенсацията се изчислява в съответствие със задължителните минимални стандарти.

Реалната сума на компенсацията, която се изплаща от Министерство на транспорта, се определя на годишна *ex-post* база и ще бъде ограничена до реалните понесени загуби, като се отчитат реалните разходи, приходи и печалба, ако такава съществува, на участника, спечелил търга, от извършването на услугите, и няма да надхвърля годишната сума, посочена в офертата.

Въздушният превозвач може да изисква плащанията под формата на редовни вноски, в съответствие с процедурата, описана в документите, посочени в точка 5 по-горе. Изравнително плащане се извършва в края на всяка договорна година, след получаване от възлагачата институция, на подробно документираните искове, заедно с удостоверение от ревизорите на превозвача, в съответствие с условията на договора.

Договорът ще съдържа разпоредби за максималния размер на годишната компенсация, която може да бъде увеличена при определени обстоятелства, единствено по усмотрение на възлагачата институция в случай на изключителни промени в оперативните условия и без да се засягат разпоредбите относно прекратяването на договора. Възлагачата институция разглежда исканията за увеличаване на максималния размер на субсидията за всяка година(и) само при обстоятелства, довели до развитие, което не е могло да бъде предвидено от участника в търга, или които се дължат на фактори, изцяло извън неговия контрол. Компенсации за увеличаване на разходите на гориво са ограничени до случаи на неочаквано рязко покачване на разходите (с повече от средно 30 %) за година от договора. и се изчисляват по формула, където:

А представлява разхода за гориво, който може да бъде проверен и е част от финансовата компенсация за съответния договорен период от дванадесет месеца;

Б представлява средна величина на процентното увеличение на цената на керосина за самолети за същия период от 12 месеца от договора, отчетена от индекс на цената на самолетно гориво и публикувана от MABT, минус 30 стотни от процента; и

В представлява допълнителната разрешена компенсация и се изчислява по следния начин: $B = A \times B$.

Всички плащания по договора се извършват в евро.

8. Продължителност, изменение и прекратяване на договора

Договорът се сключва от Министерство на транспорта. Договорът е в сила за период от 3 години от 22 юли 2008 г. Нова покана за търг се издава, ако се налага, преди края на тригодишния период с начало 22 юли 2008 г. Изменение или прекратяване на договора се извършва в съответствие с условията на договора. Отклонения от стандартите, изисквани съгласно задължението за обществена услуга, се позволяват само с предварителното съгласие на възлагащата институция.

В случай че участникът, спечелил търга, не е повече в състояние да предоставя договорената(ите) услуга(и), възлагащата институция си запазва правото да възложи въпросния(ите) договор(и) до изтичането на договорения срок и при същите условия и нива на компенсация, на следващия участник в търга с най-висока оценка, определен съгласно първоначалната процедура по оценяване.

9. Санкции при неизпълнение на договора от страна на превозвача

При анулирането на полет поради причини, пряко свързани с превозвача, платимата компенсация покрива само действителните разходи, ако такива съществуват, на превозвача за обслужване на пътниците, засегнати от анулирането на такива полети. Възлагащата институция, след като отчете адекватността на предлаганите от превозвача услуги и по-специално броя на полетите, анулирани и/или със закъснение по причини, пряко свързани с превозвача, си запазва правото да връчи уведомление за прекратяване на договора, ако смята, че изискваните стандарти за задължения за обществена услуга не са били спазени или не са спазват.

10. Краен срок за подаване на тръжните оферти

Тридесет и един (31) календарни дни след публикуването на настоящото съобщение в *Официалния вестник на Европейския съюз*.

11. Процедура по подаване на заявление

Заявления за участие в търга се подават с препоръчано писмо, с дата на пощенското клеймо, или доставено на:

Department of Transport, 44 Kildare Street, Dublin 2, Ireland до 12:00 ч. на обяд (Ирландско време) на датата, посочена в точка 10, в пощенски плик, надписан „EASP Tender“.

12. Валидност на поканата за търг

В съответствие с първото изречение от член 4, параграф 1, буква г) на Регламент (ЕИО) № 2408/92, поканата за търг е валидна при условие, че никой въздушен превозвач от Общността не представи, преди крайния срок за подаване на офертите, програма за управление на въпросната(ите) линия(и) в съответствие със задълженията за обществени услуги без иск за получаване на финансова компенсация.

13. Закон за свобода на информацията, 1997 г.

Министерство на транспорта се задължава да положи усилия да запази поверителна информацията, предоставена от участниците в търга, като спазва задълженията на министерството по силата на закона, включително Закона за свобода на информацията от 1997 г. (ЗСИ), изменен със Закона за свобода на информацията 2003 г. Ако участниците в търга не желаят информацията, предоставена в техните оферти, да бъде достъпна поради съображения за търговска тайна, при предоставяне на информацията, те следва да посочат това и да изложат причините, поради които информацията се определя като поверителна. Министерството ще се консултира с участниците в търга относно поверителността на информацията, преди да вземе решение относно нейното оповестяване съгласно разпоредбите на Закона за свобода на информация. Ако участниците в търга не считат, че предоставената от тях информация представлява търговска тайна, те трябва да го заявят и тази информация може да бъде предоставена в отговор на запитване съгласно ЗСИ.

ЕВРОПЕЙСКА СЛУЖБА ЗА ПОДБОР НА ПЕРСОНАЛ (EPSO)

ОБЯВЛЕНИЕ ЗА ОТКРИТИ КОНКУРСИ EPSO/AD/118-123/08

(2008/C 25/05)

Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) организира откритите конкурси:

EPSO/AD/118/08 — ЧЕШКИ ЕЗИК (CS)

EPSO/AD/119/08 — ЛИТОВСКИ ЕЗИК (LT)

EPSO/AD/120/08 — ЛАТВИЙСКИ ЕЗИК (LV)

EPSO/AD/121/08 — МАЛТИЙСКИ ЕЗИК (MT)

EPSO/AD/122/08 — СЛОВАШКИ ЕЗИК (SK)

EPSO/AD/123/08 — СЛОВЕНСКИ ЕЗИК (SL)

за администратори (AD5) в областта на писмения превод.

Обявлението за конкурса е публикувано единствено на Немски, Английски и Френски език в Официален вестник C 25 A от 30 януари 2008 г.

Пълната информация за конкурса е поместена на интернет сайта на EPSO: <http://europa.eu/epso>

ЕВРОПЕЙСКИ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ

Обявление за поправка на обявление за свободно място за длъжността Генерален секретар (степен AD 16 — извън категория) — (Член 2, буква а) и член 8 от условията за работа на други служители на Европейските общности)

(2008/C 25/06)

Персоналът на европейските институции се уведомява, че обявлението за свободно място за длъжността Генерален секретар на ЕИСК (Европейски икономически и социален комитет), публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на Френски, Английски и Немски език (ОВ С 316 А, 28.12.2007 г.) беше променено (вж. ОВ С 25 А, 30.1.2008 г.).
